

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

Hebræus ego sum, Et dominum Deum cœli timeo, qui fecit mare &
aridam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

re. Cum Iosua uero aliud erat, nam illi diuino iussu quid faciundum esset, iniunctum erat. Ecquid homines illi non paciscerentur eum in culpa esse, quem fors tetigerit, maxime dum eos necessitas eo perducit, ad hæc quom Deus tam iustus & bonus sit, ut sortem errare non sinat. Quemadmodum insontes, illum quoque extra culpam iudicant, qui iurciurando suam innocentiam fuerit testatus. Sed hac uice hac de re satis.

Hebræus ego sum, Et dominum Deum cœli timeo, qui fecit mare & aridam.

Hic tandem confessio aduenit, & peccatum in lucem prodit, hic durus primum conflictus, atroxque certamen inter Ionam & mortem oritur, sed quod maximū tamen fuit præterijt, Etsi enim unā cū morte, ira Dei uehementer accelerent, fortiterque Ionam impetant, grauissimum tamen peccatorum onus à corde recessit, & conscientia per agnitionem peccati leuior facta est, iam & fides ardere incipit, etsi omnino imbecillis existat. Nam uerum planè Cœli, rerumque conditorem fatetur Deum, quæ non sunt parua tum fidei tum salutis primordia. Nec enim penitus desperata conscientia tam late os suum aperit,

ANNOTATIONES.

perit, ceterum obmutescens Deum dehonestat & uituperat, neque de Deo secus cogitare, sentire, aut loqui potest, ac de seuo Tyrāno, uel de ipso Satana, lubenter item ab eo fugeret, & ad extremos, si posset modo, fines quocunq; se recipret. Imò non esse Deum optarit, ne talia perferre ab eo cogeretur, confessionis item peccatorum obliuiscitur, adeo in tentatione, submersa & obthurata est, ut nihil porrò uideat, sentiat, quàm angustiam, cogitetq; tantum, ut ab ea eripiatur ac liberetur, nec tamen liberari potest, quam diu peccata sua secum retinet, nec ea agnoscit, aut palàm confitetur. Sic tandem, tum in peccato, tum morte in sempiternū fixa perdurat.

Proinde ex hoc loco discamus, quod nam sit uerum artificium, quæ certissima norma, ex quacūq; ad afflictione & angustia euadendi. Nempe, ut potissimum peccatum nostrum præ omnibus diligenter obseruemus, ut protinus ingenue fateamur illud, tum non tantum porrò nobis periculi impendet. Nam primum cordi opem ferat necesse est, ut suo pondere exoneratum, facilius respirare queat, deinde toti simul corpori succursum est. Tale enim euentu, ubi diuina indignatio aduenerit, hæc duo instant, peccatum & angustia. Iam ubi imprudentia corda fuerint, præpostero rem ordine aggrediuntur suam.

Quo-
mò ex
adfli-
ctione
libere-
mur.

posthabito peccato, solum respiciunt, quo pacto ab angustia seu afflictione liberentur. Quod nihil tum eos iuuat, sed proxime desperationem esse coguntur. In hunc modum, uniuersa ratio agit, si & gratia & spiritus defuerit. At ubi prudentia corda fuerint, illi sic rem suam instituunt, ut primum ab angustia sensum auertant, & potissimum peccatum suum intueantur, etiam si perpetuo in afflictione permanere debeant. seq; dedunt illi, quemadmodum hic Iona facit. Ea uero impiorum omnium indoles est atq; natura, ut supplicium exhorreant, & ob oculos ponant, peccatum uero suum nihil reputent, mallent enim perpetuo impunes delinquere. Sed fieri hoc non potest, nec quicquam id conducit, poena enim semper peccati comes est. Contra piorum natura est, atq; ingenium, ut peccatum timeant, & reputent, poenam non adco magnifaciant, mallent enim in poena, absq; peccatis, quam in peccatis, sine supplicio, permanere.

Quod porrò Iona hic dicit, Deum coeli timeo, Hebræo more dictum est, Cultum enim Dei, timorem illi nominant, ut ex. 23. Esaiæ capite id obseruare licet, ubi inquit. Timent me mandatis hominum, hoc est, putant se mihi inseruire & gratum facere humanis suis traditionibus. Coniungit enim duo
hec

ANNOTATIONES.

hæc Iona. Ebraeus sum, & Deum cœli timeo, quom tamen ad eam usq; horam, Deum cum spreuerat, tum illi morem non geßerat, Atqui tantum uult dicere Alienis dijs non seruiuo, Idola non colo, perinde atq; uos & reliquæ Gentes, cæterum unicum et uerum ego Deum colo, Atque hoc maius erat Ionæ dedecus, quod ipse ueri Dei cultor, ex sanctissima terra existens, præ cunctis colentibus Idola gentibus, maximus reperiretur peccator ac pessimus, ut etiam suo nomine ὀυθῆουῖς gentes periculo, & ad afflictioni expositas esse oporteret. Quom tamen alioqui plerunq; per ministros Dei, peccatores alij adiuuentur, uti cum posteris suis Ahabum, & Elia et Elisa iuuabant. Hic uero inuersa sunt omnia. Mali enim boni causa pœnam luere adiguntur, & ita pientissimus, fit pessimus, & primus, nouissimus. Atq; hoc est quod eum tantum peccati sui puduerit, quod non sponte gentibus peior esse, uolebat, & peior esse tamen cogebatur demum.

Tollite me & proijcite me in mare. noui enim, quod propter me procella hæc super uos ingruerit.

Contueamur hic in Iona, quid fides è puro corde possit, quid expedire queat, atq; illic arduum fi-

c 3 dei ex=